

І сьогодні нагайдесь, Своєго не чурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Publication Information: "Svoboda", 61-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07308

УЛЯНА ДЯЧУК ОБРАНА НА ГОЛОВНОГО КАСИРА УНС. ГОЛОВНИЙ УРЯД У ПЕРШОМУ ДНІ РІЧНИХ НАРАД ВІЧЕРПАВ ЗВІТУВАННЯ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ

Союзівка, Кергонксон, Н.І. — Як уже повідомлено у частині накладу попереднього числа „Свободи“, пані Уляна Дячук, досі виконуюча обов'язки головного касира, була обрана на головного касира УНСоюзу.

Дячук та редактор Антін Драган. Звітування Головної Контрольної Комісії започаткував загальним звітом та своєю особистим її голова мгр Іван Геврик, який зокрема звітував за переведену ним перевірку рекордового департаменту. В дальшому звітували головні контролери: мгр Іван Винник за перевірку касового департаменту, проф. д-р Богдан Гнатюк — за перевірку „Союзівки“, д-р Іван Скальчук — з перевірки організаційного департаменту та д-р Михайло Данилюк — з перевірки Видавництва. Після Контрольної Комісії звітували головні радні: Василь Ділюк, Степан Гавриш, проф. Тарас Шмагала, д-р Богдан Футей, інж. Анатолій Дорошенко, пані Анна Гарас, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, проф. Мирон Куропас, інж. Мирослав Кальба, Євген Репета та Андрій Джула.

Головний касир УНСоюзу Уляна Дячук

Південні в'єтнамці відбили всі атаки ворога з великими його втратами

Сайгон. — На всіх відтинках воєнного фронту у Південному В'єтнамі державні війська відбили ворожі атаки, нанісши ворогові великі втрати. На відтинку міста Хуе ворог атакував в минулий двох днів з білого дня широком фронтом і американські військові фахівці дивувались такій самогубній тактиці; американське летунство й військові кораблі у затоці Тонкіну мали ясну й виразну ціль й бойовище вкреслили буквально сотнями ворожих трупів. Так само хоробрі оборонці цілком поруйнованого міста Аялок витримали й відбили нові атаки ворога, дармащо все ще державне військо не змогло розірвати перстеня ворожої облоги. Комуністи обстрілювали з советських далекосяжних гармат містечко Фондінг і зруйнували в ньому коло 200 домів. 2.000 цивільних мешканців в паніці покинули це місто. Знову ж американське летунство вперше заатакувало в околиці столиці Північного В'єтнаму Ганюю цв в Ільні області, як велику електричну, яку знищили бомбами. Західні кореспонденти у Північному В'єтнамі признають, що подана комуністами звістка про ніби очиснені тамошніх портів від мін і вольдний рух кораблів — не відповідає правді і що в дійсності всі порти у Північному В'єтнамі закриті.

НІКСОН І БРЕЖНЄВ ВІДБУЛИ ДВОГОДИННІ ТАЄМНІ НАРАДИ У МОСКВІ

Москва. — Президент і пані Никсон разом із почетом прибули в понеділок 22-го травня на лєтовище Внуково під Москвою о год. 4 по пол. московського й 9 год. ранку східно-американського часу і несподівано ще того самого дня Президенти і перший секретар компартії СРСР Леонід Брежнєв мали першу двогодинну засекречену розмову з чотирма очі в прикритості тільки перекладачів. На лєтовищі Брежнєв не було, а виїшли Никсон і вийшли Никсонові назстріч голова Верховного Совета, отже „президент“ СРСР Микола Підгорний, прем'єр Алексєй Косигін і міністер закордонних справ Андрей Громико. Неприятні Брежнєва американські коментатори пояснюють наслідуючи китайців, бо на лєтовищі в Пекіні також не було представника комуністичної партії, а тільки представники уряду. В суперечності з Пекіном — сотні тисяч москвичів виїхали на вулиці й старались побачити американських гостей, але уніформована й цивільна поліція розганяла їх, завертала і намовляла вертатися до дому та придивлятися американцям на телевізорі. Підгорний і Косигін товаришили Президентіві і пані Никсон до їх помешкання в одному крилі Кремля та в залі прийняття подали малі чарки „водки“ з тостом „на успіх переговорів“.

Президент Никсон, подякувавши на вступі за гостинність, зазначив, що за наукою історії — до Москви не можна прийти інакше, як тільки у мирі. Американи й Совєтський Союз — великі держави і вони у своїй історії ніколи не воювали один проти одного. Президент признав, що народи однаково Америки, як Совєтського Союзу прагнуть миру, але він, як у своїх завагах напередодні відлегу з Вашингтону, застерігав, що теперішня конференція „на вершинах“ повинна дати „не духа, а суть“. Президент Никсон говорив конкретно про започаткування атомового розроблення, про можливість покращання торговельних взаємин, про співпрацю в ділянках науки й техніки, але й із виразним натяком на В'єтнам і Вльський Схід заявив: „3 великою потутою приходить і велика відповідальність. Докладно тоді, коли потузі не товаришити почуття відповідальності, приходить загроза для миру“. З виразним натяком теж на совєтську політику, яка використовувала слабкість інших країн в Європі й Азії для поширення своєї території й впливу, Президент заявив: „... Великі держави пізнають життяву правду, що договори надоботи на здогадний слабості другої сторони, доводять тільки до подвійного зусилля тієї другої сторони відбитися, а договори, оперті на обохвільній пошани і взаємності, мають більші шанси тривокости“. Президент Никсон пригадав, що він зараз після перебування владі заповів, що змагагати до того, щоб перейти „від конфронтації до пертракцій“ і що власне та конференція у Москві є здійснюванням тієї заповіді. Він бачить поважні труднощі в осягненні будь-яких договорів, але це повинність дипломатів перебороти ті труднощі. „Стрімчись, щоб започаткувати нову еру у відносинах наших великих і могутніх держав“ — заявив Президент.

ПОМЕР РЕДАКТОР ІВАН СІРНИК — ВИДАТНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДІЯЧ КАНАДИ

Вінніпег, Ман. — У неділю 21 травня ц. р. помер тут після довгої недуги видатний український діяч у Канаді, довголітній головний редактор „Українського Голосу“, генеральний секретар і потім перший заступник президента Комітету Українців Канади, член Президії СКБУ з 1967 р. Іван Г. Сірник. Похорон Покійного відбудеться у четвер 25 травня ранком.

Покійний Іван Г. Сірник, син Гната і Анни з роду Гладій, народився в Етелберт в Канаді, вчився в Етелберт, Ст. Боніфас і Саскатуні, де був питомцем Українського Інституту П. Могіли за фахом учителя, він учителював в сільських околицях з середньо північно-західній частині Манітоби та в містечках Етелберт і Пайн Ривер. Був обраний делегатом на вчительські конвенції в Вінніпегу, а в 1942 року був вибраний головою учительської організації на інспекторську округу ч. 1, яка мала свій осідок у Сван Ривер та об'єднувала понад 100 учителів. В 1943 році був покликаний на ректора Інституту П. Могіли в Саскатуні і на тому становищі вибув чотири роки. Відновив літні курси українознавства при тому ж Інституті. З 1947 року став головним редактором „Українського Голосу“ і був ним до останнього часу. В 1948 році він увійшов до Президії Комітету Українців Канади, спешував як генеральний секретар, а згодом як перший заступник президента. Як член Президії, брав участь у конгресах Українців Канади, в нарадах Пан-Американської Української Конференції та в Саїтському Конгресі Вільних Українців 1987 року, на якому виголобив та в програмових доповідях. В делегації КУК ідив кілька разів до Оттави на розмови з урядом в українських справах, також брав участь у делегаціях КУК до Манітобського уряду у зв'язку зі справою впровадження (Закінчення на стор. 4-ій)

В Україні заарештовано Надію Світличну, сестру Івана Світличного

Нью Йорк. — Згідно з повідомлення пресою агенції Юнаїтед Пресс Інтернешенел із Москви з дня 19-го травня ц.р., в Києві — за інформацією з офіційних джерел — арештовано Надію Світличну, сестру заарештованого в днях 14-15

січня ц.р. літературного критика Івана Світличного. Вона має тридцять років, хвора на туберкульозу і має нелітний до часу, щоб жертва загинула. Ван Сі-чан працював при тасмних шифрах. Комуністичська делегація заперечує можливість самогубства і не подає ніяких точніших відомостей.

БОРОТКИ ВІСТКИ

Вівторок, 23 травня 1972

У ГОТЕЛІ „РУЗВЕЛТ“ В НЬО ЙОРКУ знайшли мертвого канадського делегата до ОН Ван Сі-чана. Він отруївся занадто великою дозою „нікотини“, білої безбарвної рідини, без ніякого запаху. Досить кількох краплин „нікотини“ до чаю, щоб жертва загинула. Ван Сі-чан працював при тасмних шифрах. Комуністичська делегація заперечує можливість самогубства і не подає ніяких точніших відомостей.

ДЕЯКІ БЮРА Туристичних поороженей запропонували зробити реформу в паспортній системі ЗСА. Вони домагаються, щоб була скасована паспортна книжечка, де прибивають печатки, дозволи на в'їзд тощо, бо до багатьох країн американці можуть подорожувати без в'їзд. Але замінити паспорт посвідкою — карточкою не можна, бо на в'їзд до 140 країн треба ще візи, і тому та пропозиція не пройшла.

У ВАШИНГТОНІ ПОЛІЦІЯ ЗАРЕШТУВАЛА біля 200 демонстрантів поблизу Капітолу, які вимагали негайного припинення війни у В'єтнамі й невідповідно поводилися під час демонстрації. В сутичці з демонстрантами був легко поранений керівник поліції Джеррі Вльсон. У недільній демонстрації брали участь від семи до десяти тисяч осіб. Демонстрація відбувалась мирно, але кілька соток молоді почали кидати в поліцію пляшки й ін. речі, і тоді поліція відповіла сльозоточивим газом та арештами.

У СМОЛЕСЬКОМ РОЗПІНЧЕТЬСЯ 5 червня ц. р. велика міжнародна конференція про очищення природи. З прийняттям на ту конференцію Бангладешу число її учасників зросло 135. Зате відкинуто членство Східної Німеччини з аргументацією, що вона використовує свою участь в подібних конференціях для комуністичної пропаганди. Совєти загрозили бойкотом, якщо не приймуть Східної Німеччини.

ФРАНЦІЯ ПЕРЕВЕДЕ в червні ц. р. три штучні атомові вибухи в південно-східній частині Тихого океану. Вихлять туди французька флотія військових кораблів, які переведуть той експеримент. Французькі офіційні кола не сказати нічого в цій справі.

ГРЕЦІЯ МАС ПОВАЖНИЙ КЛОПІТ із активізацією лівих студентів. В університетському місті Салонікі роз'язався всі студентські організації. Переведено численні арештування між студентами в Атегах і Салоніках.

СВІДКА Румунських письменників ВКЛОЧУЛА з свого членства двох письменників, які критикували політику президента Чаушеску, який є ніби лібералом в міжнародних відносинах — зберігає взаємини в Ізраїлю і Комуністичним Китаєм та має добрі зв'язки з Америкою — зате є „догматичним“ у внутрішній політиці, докладно наслідуючи Москву. Чаушеску пояснює, що він має робити таке, щоби Румунію не постигла доля Чехо-Словацчини.

Тисячі осіб апелюють до президента Р. Никсона в обороні заарештованих українських діячів

Вашингтон (УІС „Смолескип“). — В останньому тижні перед поїздкою Президента Р. Никсона до СРСР тисячі осіб — чужинців і українців — листами й петиціями апелювали до нього, щоб він став в обороні заарештованих українських культурних діячів, коли буде відбуватися розмови з совєтськими представниками в Москві й Києві.

Акцією безпосереднього писання листів до Президента Р. Никсона зацікавився „Смо-

Міжнародні організації відповідають на інтерпеляції в справі арештів в Україні

Мюнхен (Пресове Бюро АБН). — На інтерпеляцію Ярославла Стецька у справі нових арештів в Україні й вимоги інтервенції Міжнародний Комітет Червоного Хреста з Женеві дав обширну відповідь за підписом М. Борсінджера, головного делегата на Європу і Північну Америку, в якій м. ін. підкреслює, що порушена Я. Стецьком справа дуже доводо привертала увагу Міжнародного Червоного Хреста. Міжнародний Комітет сугерує запропонувати справу нашим політичним зв'язям Комісії Прав Людини при ОН, Міжнародній Амеєстії в Лондоні, Міжнародній Комісії Юристів у Женеві і т. п. Необхідно, щоб до гумані-

тарній лінії увійшла у контакт з Міжнародним Комітетом Червоного Хреста Українська Харитативна Служба. АБН отримав також відповідь на внесену інтерпеляцію у справі арештованих культурних діячів і інших політичних зв'язів від Комісії Прав Людини при ОН. Залучивши докладну інформацію стосовно процесу у такій справі в ОН та вказуючи на неї писав Дж. Н. Цеккаго, шеф Бюра зв'язків, Комісії прав людини. м. ін. так: „Ваш лист буде розглядакий у відповідних резолюціях Економічної і Соціальної Раги, що стосується до документів у відношенні до людських прав, коючі яких Вам залучую“.

Промови на бенкеті

Вечером на Кремлі відбувся бенкет у честь американських гостей, з участю також Брежнєва, при чому перший тост підніс Микола Підгорний „від імені Верховного Совета і совєтського уряду“. Він об'єднує здебільша до загальних фраз про „мир і безпеку“, про милитарістичність совєтської політики, про Ленінський заповіт щодо потреби співіснування „країн з різними соціальними системами“ і про потребу мати „не тільки добрі, але й приязні совєтсько-американські взаємини“. Але приязні в Москві американські кореспонденти звертають увагу, що в промові Підгорного, яку і напевне не приточувалося і стилізовано дуже докладно, сказаво також про потребу „виключення загрозли катастрофальної нуклеарної війни та ліквідації розсадників війни“. В іншому місці промови Підгорного говорився про потреби роз'язання „великих пекучих міжнародних проблем у користь американського і совєтського народів“. Підгорний заявляв, що „народи наших країн мають традиції взаємної пошани і приязні“ та особливо не забули, що йшли разом в обох світових війнах.

Програма пані Никсон

Від вітвірка мали розпочатися у Москві довгі засекречені наради. Президентіві Никсонові товаришать державний секретар Вільям Роджерс, Генрі Кіссінджер і інші високі урядовці, фахівці різних ділянок. У тому часі пані Никсон матиме власний поїзд годин. Вона переїде підземкою на „чай“ до жінок Брежнєва і Підгорного. Відвідав університет, огляне департаментову крамницю „ГУМ“ та піде вечером у товаристві совєтських жінок до цирку. Совєтське радіо й телевізія передавали прилет Президента і бенкет.

„Нью Йорк Таймс“ стверджує, що відставлення П. Шелеста було вислідом боротьби у кремлівському керівництві

Нью Йорк. — Щоденник „Нью Йорк Таймс“ надрукував в числі з 23 березня ц.р. редакційний коментар з приводу призначення П. Шелеста на підрядне становище десктого з черги заступника прем'єра СРСР такого змісту: „Західні міркування про боротьбу між „яструбами“ і „голубами“ у кремлівському керівництві були драматично підтвержені саме напередодні прибуття президента Никсона до Москви. Вчорашня „Правда“ подала коротке повідомлення, що член Політбюра Петро Ю. Шелест був призначений на становище заступника прем'єра СРСР, що мало б свідчити, що його усунуто з ку-

ди більш впливового посту — першого секретаря Комуністичної Партії України. „Репутація П. Шелеста, як москвовського „яструба“ встановилася ще чотири роки тому в період Дубчека в Чехо-Словащині, що його хотів П. Шелест припинити з допомогою совєтських збройних сил покладивши, як це вчинила Москва, П. Шелест пробував правдоподібно довести до відкликання відвіданого Никсона, але ж його перереголюсовано і він мусів заплатити за свою срьєт скінняміз із вищих щаблів совєтської ієрархичної драбини. „Без сумніву, П. Шелест не був єдиний у своєму „яструбинуму“ намаганні і не

Адв. Р. Гуглевич переобраний на голову Метрополітального Відділу УНКА в Нью Йорку

Нью Йорк. (С. Ч.) — В суботу 20-го травня ц. р. тут в залі УНДому відбулися чергові Річні Загальні Збори Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Нью Йорку — Метрополітального Відділу УНКА. В зборах взяли участь 64 членських організації через своїх у-мандатованих делегатів та декілька гостей. Зборами проводила Президія в складі: адв. І. Фліс — голова, І. Бенцаль і В. Калінін — місто-голови, Вол. Процик — секретар, До Почесної Президії були запрошені о. ігумен д-р В. Гавлич, парох св. Юра, о. Вол. Вазилевський від української православної церкви та представ-

Адв. Роман Гуглевич

ник централі УНКА д-р В. Душник. Під час зборів діяли Комісії: Номінаційна в складі: К. Пелешок, д-р В. Савчак, Ст. Чума, Р. Крупка і М. Хоманьчук; Статутова: д-р В. Савчак, мгр І. Вазарко й інж. Р. Гойдиш і Мандатна: М. Копка, О. Гентіш і М. Салдан. Звіт про пророблену працю Комітету склав уступаючий голова адв. Р. Гуглевич. З'ясуваючи успіхи праці, завідоваць накреслив проблеми, що їх українська громада Нью Йорку повинна розв'язати. Однією буде ніякої несподіванки, якщо вже цими днями чи найближчими тижнями почнемо про дальші відставлення. Але найважливішим у цьому відношенні є те, що розсудливі особи на Кремлі — між ними пп. Брежнєв, Підгорний і Косигін — перемогли над цим безпосереднім викликом загрозливим для політики покращання совєтсько-американських взаємин. Це є добра ворожка для прогресу цьогожячєвої наверхньої зустрічі.“

(Закінчення на стор. 3-ій)

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Предплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОЮЗУ 65 ц. міс. За кожен зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda". P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Наради у Москві

Хоча президент Ніксон перед відлетом з Вашингтону до Москви перестерігав, як це зробив був перед своєю подорожжю до Пекіну, проти надто великих сподівань, водночас він застерігся, що не хоче остаточного комунікату наприкінці своїх відвідань в Москві „повного пуста куртуазних фраз“.

Очевидно, що Президент і всі американці прагнуть мати ту користь з цієї „вершинної“ конференції, щоб Москва так чи інакше допомогла прискорити закінчення війни у В'єтнамі.

Очевидно, що вільні народи прагнули б, щоб Ніксон затримав у Москві такі справи, які переслідують інтересів в СРСР, переслідування релігії, русифікація політика.

Нагорода за цуккування

Київська „Літературна Україна“ сповістила, що Верховний Совет Української ССР своїм „указом з 6 травня цього року відзначив члена - кореспондента АН УССР Євгена Кирилюка, літературознавця і теперішнього директора Інституту Шевченкознавства, званням „заслуженого діяча науки УРСР“.

У совєтському літературознавстві постать Євгена Кирилюка не нова. Відомі також його „досягнення“.

Московський режим в Україні оцінив з признанням всі ці „заслуги“ Євгена Кирилюка. У 1943 р. його прийнято в члени КПСС, в 1944-му призначено завідувачем Відділу шевченкознавства Інституту Літератури АН УССР і з 1957 р. титулом члена - кореспондента АН УССР.

Традиційно цього висування залишилися вірний Є. Кирилюк і сьогодні, Перебуваючи на становищі директора відділу шевченкознавства, він вправляється й далі в громадні „українських буржуазних націоналістів“ і продовжує цуккувати немилых йому українських „радянських“ літературознавців.

Прочитавши таку атаку літературознавця з режимної АН УССР, не треба й дошукуватися, чому його й інших йому подібних „науковців“ московський режим нагороджує званням „заслужених діячів науки“.

Ще про переслідування Олеся Бердника

Мюнхен. — Під наголовком „Про переслідування Олеся Бердника“, письменника середнього покоління в Києві, подав „Шлях Перемог“ з 21-го травня вістку, що „Олеся Бердника мав виступити в Університеті ім. Т. Шевченка на запрошення ректорату, але МВД заборонило виступ. Востаннє цей популярний серед молоді письменник - фантаст, знавець астрономії, виступав в одному з інститутів Києва в кінці квітня 1972 р. Під час виступу він мав знайомити студентську молодь, біля 600

П. Феденко ПОЛІТИЧНА ТРИХОТОМІЯ

Мюнхен. — Слово „трихотомія“ складається з двох частин: трихос — волос, томія — розріз (від анатомія). Так іронічно називають у політиці і в судинстві хитрувничку тактику, яка тільки виявляє активність, але без досягнення бажаних результатів: розрізати волосину не вдається.

17 травня у парламенті в Бонні відбулася ратифікація (затвердження) двох договорів Німецької Федеративної Республіки з Польщею і Совєтським Союзом. Ці договори ствердили рішення учасників — не вживати сили в спірних справах і визнати недоторканість („н е р у ш м і с т ь“), як сказано в російському тексті договорів) телефонні кордоні, що були створені на сході наслідком другої світової війни.

Два роки володувались члени парламенту в Бонні, дискутуючи, чи затвердити попередню підписані договори німецького уряду з ССР і Польщею.

На нараді лідерів партії запрошено совєтського посла в Бонні Фалана. Він телефонував у Москву, і відтілі дали згоду на цю декларацію. Опозиція в парламенті уважав за декларацию за своє досягнення.

Ця пропаганда противників договору з Москвою і Варшавою булава часами драматичною: з урядових партій до опозиції переходили члени парламенту, щоб голосувати проти договорів.

Опозиція, критикуючи договори уряду з Польщею та ССР, не відкидала потреби договорів. Вона твердила, що могла б договори з Москвою і Варшавою зробити вигіднішими для Німецької Федеративної Р е с п у б л і к и, зокористовуючи с и т у а ц і ю Совєтської Ресії, яка має спір з Китаєм у Сибіру.

Колі б опозиція в парламенті Західної Німеччини вважала спільну декларацію за свою перемогу, то мусіла б голосувати за ратифікацію договорів 17 травня. Натомість за ратифікацію голосували тільки урядові партії (248 послів). Послі опозиції в більшості здержалися від голосування (230 осіб), а 17 послів опозиції голосувало проти договорів.

Тому після невдалої спроби скинути уряд Брандта-Шееля провідник опозиції Франц Ліндєрський „НЕ ВАША СПРАВА“

Франц Ліндєрський „НЕ ВАША СПРАВА“

У Совєтському Союзі існує широко розвинена тасмна організація, яку міродайні джерела називають „Міністерством тасмних домашніх перешкод для ленінських досягнень“.

Крамнична обслуга, урядовці і всякого роду бюрократи мають доручення не відповідати претензіям на їхні питання або збувати їх лакомичними фразами.

В авіаційній індустрії існує особлива програма для запасових частин. Замість продукувати й зберігати їх на складі, індустрія буде цілі літаки і приміщує їх на летовищах, а механіки розбирають їх і заберають потрібні й частини, щоб вмонтувати в курсуючі літаки.

Робітники цієї тасмної організації виконують свої функції скрізь. Вони випрошують „Шпігелі“ (Гамбург). Він кавав, що ніяка держава не відступить добровільно своєї території.

Після ратифікації договорів з Мєкєвою і Варшавою почнеться спокійніша робота в німецькому парламенті. Через дискусії про договори відкладено різні проєкти суспільної реформи у Федеративній Республіці.

Цей „порядок“ вказує, як добре живеться людям у „найпереводішому в світі суспільстві“.

Таки самі овації під час бенкету вітали анад. О. Прицака з його доповіддю „Місце української літератури в структурі у к р а ї н о з н а в ч и х студій Гарвардського університету“.

Варстатом с а м о с т і й н о ї праці для майбутніх учелнів є семінар. Іхнім консультантом надалі лишається проф. Олександр Оглоблин.

Під час бенкету, що почався молитвою, відчитаною о. монс. Данилюком, і прохивом від кермою д-ра Ю. Кішакевича, невтомний пропагандист українства у своїй пітсбурзькій радіопрограмі — інж. Михайло Кошчак висловив привітти, які помітно піднесли повагу З'їзду.

ФОНД БОРОТЬБИ ПРОТИ РОСІЙСЬКИХ ТИРАНІВ

Звернення ЦК АБН у справі збирання на фонд АБН

Кожного другого року звертається ЦК АБН до емігранції повеневолюх Москово народів та до своїх прихильників серед різних народів із закликом розбудувати фінансову базу АБН.

За ті роки були різні міжнародні організації антикомуністичного характеру, але не сперлися на власні сили і не мавши ясної та чіткої ідеї, вони зникли, як ефемерне явище.

АБН проповідує і здійснює орієнтацію на власні сили повеневолюх народів, а не на чужих „визволителів“.

Не тільки ЗСА, СССР, червоный Китай чи Японія або Західна Європа, але передусім уярмлені нації і люди це є надпотога, і її вирішну ролу у розвитку світових подій репрезентує АБН.

Де націоналізація життя — це є дегероїзація життя, дехристиянізація життя, ширше — воююче безбожництво, це обезкультурення життя.

Не сміють сини однісі матері — батьківщини ширю й на ділі віруючі в Христа, віруючі в Бога — визнаувати інших синів однісі матері.

АБН діє теж у вільному світі. Мета його дії в світі — прихилити до ідей уярмлених націй патріотичні, національні сили вільних народів, вказуючи їм не лише на спільність інтересів, але — на єдиний порятунк до цієї вільних націй перед російським і комуністичним потоком.

Після цього вільного світу „добачати“ найбільшу потугу епохи, призабуту суперпотогу — уярмлені нації! Не забуваймо: ідеї мита не платять!

Тольських титулів, В. Дейчаківський задовольняє своїм скромним титулом... „апостола Юлія“ (на пшаста з Лорейну, а не з Кайртіу!).

ДО ЗАВЕРШЕННЯ ГАРВАРДСЬКОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Представники ФКУ — учасники V Крайового З'їзду в Пітсбургу

вардського Центру Українських Студій". Автор, пишучи під таким заголовком свої есеї...

тistically „живих, мертвих і не народжених... Я знаю теж, що я ніколи ніде на українській імпрезі в цій країні не чув стільки світлості, які своєю формою і вимовою тут різняться від європейських, так само, як університетський контракт з фінансовими категоріями.

Тому, замість хвалити складові частини, говоритиму про цілість. За погосого Мартою Тарнавською „хвалою прозіою“, що з нас такі шов буде, бо шораз більше серед нас таких, які готові будувати нашу збірну силу жертовно праці-поти і гроша. А найкращим фінальним акордом цих дводенних переживань звучить в душі національний гімн, із задоволенням, що наша справа не тільки ще не вмерла, але життєво і переможе.

(Кінець).

Адв. Р. Гуглевич переобраний на голову Метрополітального Відділу УНКА в Нью Йорку

(Закінчення зі стор. 1-ої)

реф. молоді, І. Гідей — господарських справ, Т. Шевчук — оформлення сцени, Олена Гентич — архівар. Члени Управи: Я. Косановський, Ст. Селешко, Мих. Юзєвіч, Л. Пришляк, І. Бенроло діловодств та фінансів, ствердшили, що Управа провадила діловодство і касу азирчево, поставив внесок на уділення абсолютної, що її збори своїми оплесками прийняли.

Після звітів винялася дискусія над звітами, а головню в справі зміни статусу, яка забрала багатов часу й у висліді чого не було часу на дискусію над важливими справами, як наприклад, план праці на будуче, справи церкви, фонду УНКА, молоді і т. п.

Переобраний голова у своєму слові подякував за довіру і закликав до співпраці цілу українську громаду і новообрану Управу.

БАТЬКИ! За'явіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу будучність, а нашим громаді у вільному світі нового свідомого члена!

„Дейлі Ньюз“ присвятив дві сторінки Миронові Сурмачеві

НьюЙорк. — Щоденник „Дейлі Ньюз“ у Нью Йорку присвятив у числі з 20 травня дві повні сторінки українському краєзнавцю, власникові краєзнавчих „Сурма“ на 7-й вулиці Мירוнови Сурмачеві. Крім краєзнавства, Мирон Сурмач залюбки займається бджільництвом. Саме ті малі приріделькі бджилки й завели Мирона Сурмача аж на сторінки найбільш популярної в Нью Йорку щоденної газети. На двох сторінках цієї газети поміщено 6 великих світлин, виконаних Джеком Клерітти, що зображують картини, незвичайні навіть для „неможливого“ Нью Йорку. Рій бджіл дослісно залінив сигнал про переїзд і переїзд вулиці на евеню „М“ і Ошен евеню в Брукліні. Зупинились прожиді й авта, не знаючи, коли можна переходити дорогу чи йти далі. Хтось підказав поліції, що у Седді Рівер, Н.Д.Ж., живе знаменитий пасічник, який напевно дасть собі раду з бджолами. Хоча з Седді Рівер досить далеко до Брукліну, енергійний 78-річний Мирон Сурмач не забарився прибути на місце „катастрофи“.

Українські й Українсько-Американські Комбатанти влаштовують Зеленосвяточні поминки

ких Комбатантських Організацій міста Нью Йорку. Співачим церковний хор зі Скрентоу, Па. Після Панахиди Українсько-Американські Ветерани 7-го Поосту в Нью Йорку віддадуть тричі почесну сальву. Потім всі учасники святкування помаршують знову похідною колоною перед головною будівлю Оселі, де відбувається парада з дефілядою. Після того проходитиме в ідальні Оселі спільна трапеза з привітаннями представників організації. Зокрема промовлятимуть: през. Антін Ватюк, генерал ген - шт: Павло Шандрук, Михайло Венгрия командир Українсько-Американських Ветеранів при церкві св. Юра в Нью Йорку, та інші. Господарем свята буде Координаційний Комітет Українських і Українсько-Американських Комбатантських організацій міста Нью Йорку. Свято відкриє голова цього Комітету Григорій Поладі, а проведитиме ним буде його заступник Андрій Боднарчук. Маршлом буде д-р Михайло Луців, командир 401 Поосту Католицьких Ветеранів при церкві св. Юра, генерал ген - шт: Павло Шандрук, Михайло Венгрия командир Українсько-Американських Ветеранів при церкві св. Юра в Нью Йорку, та інші. Господарем свята буде Координаційний Комітет Українських і Українсько-Американських Комбатантських організацій міста Нью Йорку.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ В НЬЮ ЙОРКУ. ІВАН КЕРШНЬОВСЬКИЙ. ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 20-го травня 1972 р. з похоронного заведення П. Ярєми до церкви св. Юра в Нью Йорку.

У П'ЯТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ бл. п. Інж. ДАМ'ЯНА ПЕЛЕНСЬКОГО. ЗАУПОКИНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ у МЮНХЕНІ, Німеччина.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ мого Найдорожчого МУЖА св. п. СТЕПАНА БУДНОГО. Відбудеться в понеділок, 29-го травня 1972 року на Українському Православному Цвинтарі в Чикаго.

У Сороковий день смерті нашого Неабучного МУЖА, БАТЬКА, ДІДУГА, ШВАГРА і ВУКА бл. п. Інж. АНТОНА ХУХРИ. ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ: у ЦЕРКВІ СВЯТИХ СЕРГІЯ і ВАХА в РИМІ; у КАПЛИЦІ НА СОЮЗІВЦІ в КЕРТОНКСОНІ, в ПОНЕДІЛОК, 29-го ТРАВНЯ 1972 р., в год. 10-й раню.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої Мамі і Бабуці, бл. п. КАТЕРИНИ СКОЦЕНЬ. склали 100,00 доларів на цілі Верховного Архископа.

Замість квітів на могилу бл. п. Проф. ІВАНА ВІНАРА. склали на Осередок НТНП в Сарасоті: Юра ЯРЕМКЕВИЧ 10,00 дол.; Михайло ЖІДАН 10,00 дол.

Замість квітів на могилу бл. п. МАРІЇ ДАШО. склали 30,00 доларів на Фонд Катедри Українознавства в Гарварді.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США. Замість квітів на свіжі могили склали пожертви на Українську Вільну Академію Наук у США для винагородження пам'яті померлих за час листопад 1971 — 15-го травня 1972 р.

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 19-го травня 1972 р. ненадіяно упокоївся в Бозі, на 83-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ бл. п. Д-р ПАВЛО ПАНАСЕВИЧ КОСТЬ. ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 22-го травня 1972 р. з церкви св. Андрія в Вашингтоні, Д. К. на православний цвинтар в Бавнд Брукс, Н. Дж.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ. П'ятниця, 26 травня ц. р., год. 7:30 веч. КОНЦЕРТ СТАРШИХ УЧНІВ УМІ. ФОРТЕП'ЯНУ, СКРИПКИ і СОЛЬОСПІВУ.

ЛІТНЯ ВИСТАВКА ЛЮДМИЛИ МОРОЗОВОЇ. НОВИХ КАРТИН з ГРЕЦІЇ і ПОРТРЕТИВ. ВІСТАВКА ВІДКРИТА ВІД 28-го ТРАВНЯ ПРОТЯГОМ ЦІЛОГО ЛІТА ПО СУБОТАХ і НЕДІЛЯХ. Міжнародні Футбольні Змагання Чорноморська Січ — Ньюарк Т.У.С. Зенелягер Ф.Н. ЗАХ. Німеччина.

ПОМЕР РЕДАКТОР ІВАН СІРНИК...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

я та поширення української мови в навчальних закладах, та був одним із редакторів ККК на переселенцях королівської комісії, яка розглядала питання „двовимовності і докультурності“. На другому з'їзді канадських слів'ян, що відбувся в Оттаві, репрезентував ККК і висловив доповідь. Був головою Канадського Пресового Клубу, об'єднання редакторів і видавців етнічної преси, яке існує у Вінніпегу, а на конвенції Федерації Канадської Етнічної Преси, яка відбулася в Торонті 1970-го року, був удружуваним секретарем федерації. Кілька років був членом зональної ради (zoning board) при міській управлі мста Вінніпегу. Впродовж одної каденції був домініяльним головою Союзу Українців Самостійників.

ФОНД БОРОТЬБИ ПРОТИ РОСИЙСЬКИХ ТИРАНІВ

(Закінчення зі сторінки 2-ої)

Необхідно — розгорнути світову акцію в обороні політичних в'язнів укралених націй, в захист культурних діячів. Необхідно — публікувати про них документацію, про їхній зморг і страждання, скликати міжнародні конференції в їх обороні, розгорнути масові акції, діяти перед урядами і парламентами вільних націй, мобілізувати публічну opinie світу проти російських тиранів, видавати систематично періодичні різномовні світу, видавати чужомовні книжки для освідлення вільних народів і людий про нашу боротьбу і її цілі, пропаягувати світовий протиросійський фронт та націо-і хрестоносний похід проти Москви, проти тиранії і народодобивства!

Творена нами самими фінансова база АБН забезпечує його політичний суверенітет!

Ніхто нам своєї волі не подиктує і ніколи не накаже! АБН є суверенна сила. Він стоїть в захисті націй, а не в захисті якоїсь політичної групи чи частини даної нації. Він був, є і залишиться речником націй, які борються за свою державну незалежність, а це — спільна мета всіх патріотів в лоні кожної нації!

Хто підтримує АБН, підтримує націю в боротьбі, а не будь-яку її частину.

Російська імперія мусять бути знищена! — наше гасло! Ї вона буде знищена в об'єднаному змаганні всіх укралених націй, підтриманому благородними патріотичними національними силами світу — шляхом національних революцій повневолення народів.

Свободоблюбні народи і люди всього світу, сдлайтесь у боротьбі проти російської імперіалізму, і комунізму за незалежність націй і волю людини!

Центральний Комітет Антибільшовицького Б'юро Народів (АБН)

Травень 1972 р.

Тисячі осіб апелюють до президента Р. Ніксона в обороні заарештованих українських діячів

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дента, в п'ятницю 19 травня, передано до Білого Дому черговий великий пакет — 275 індивідуальних петицій, підписи під якими збирала Галина Сидорець з Трентону.

В міжчасі стало відомо з найновіших „Рекордів Американського Конгресу“, що конгресмен Джеймс В. Стентон зі стейту Огайо, написав до Президента Р. Ніксона довгого листа, в якому домагався, щоб Президент став в обороні переслідуваних українців в СРСР. В листі від 27 квітня 1972 р. між іншим пишеться:

„Минулого тижня, як Ви знаєте, я мав нагоду писати до Вас, прохуючи, щоб в часі найближчої подорожі до СРСР Ви висловили свої погляди відносно долі жидівського народу в цій нещасливій країні. Сьогодні я мшу знову писати до Вас в обороні ще одної групи в СРСР, яка є жертвою поневолення. І знову я прошу Вас заступитися перед совєтськими лідерами та пробувати зробити все можливе в обороні багатьох інших українців — українців.“

„Я надіюсь, що Ви знайдете місце для цієї справи“

В іншому місці листа пишеться:

„Звичайно, інтереси самих ЗСА будуть домінувати Ваші думки, коли Ви будете конферувати з лідерами Совєтського Союзу. Так повинно й бути. Але не бачу жодної причини конфлікту інтересів між нашою країною і українською меншістю в Совєтському Союзі... Я буду вдячний за Ваші погляди в цій справі. А в міжчасі я долучую для Вашої інформації лист, який я одержав останню від Відділу Українського Золотого Хреста ім. Олени Теліги в Клівленді.“

Повний текст листа конгресмена Дж. В. Стентона і лист УЗХ за підписом Володимира Кавки, голови, і Маруся Попович, секретарки, були внесені до „Конгресового Рекорду“ з 28-го квітня 1972 р. (Е 4431).

Вшанували заслуженого громадянина

25-го квітня ц. р. численні громадяни зібралися в день уродин Мирослава Безущика, щоб привітати й йому побажати ще багатьох літ. Цей вечір організувала Ірина Петрик із своїм чоловіком Дрославом, головою Українського Народного Дому; Ім допомагали Марта Гурні із чоловіком і Іванка Костишин теж із чоловіком. Між численними гостями був доволі гідний і заслужений союзний діяч Петро Головачук, фін. секретар УНС і найближчі приятелі, Мих. Бреден, Вол. Погнахівський, а всім займався учитель Мирослав Безущик скромна людина. Колись дуже дин...

Петро Ямняк

У СТЕПТИ НЮ ДЖЕРЗІ ПІДВИЩЕНО різного тилу податки. Тепер пале для авто коштують дорожче на 1 цент за галлон, а цигарки коштують дорожче на 5 центів — 50 центів пачка. Подорожчали й деякі інші товари.

У СТЕПТИ НЮ ДЖЕРЗІ ПІДВИЩЕНО різного тилу податки. Тепер пале для авто коштують дорожче на 1 цент за галлон, а цигарки коштують дорожче на 5 центів — 50 центів пачка. Подорожчали й деякі інші товари.

У СТЕПТИ НЮ ДЖЕРЗІ ПІДВИЩЕНО різного тилу податки. Тепер пале для авто коштують дорожче на 1 цент за галлон, а цигарки коштують дорожче на 5 центів — 50 центів пачка. Подорожчали й деякі інші товари.

У СТЕПТИ НЮ ДЖЕРЗІ ПІДВИЩЕНО різного тилу податки. Тепер пале для авто коштують дорожче на 1 цент за галлон, а цигарки коштують дорожче на 5 центів — 50 центів пачка. Подорожчали й деякі інші товари.

У СТЕПТИ НЮ ДЖЕРЗІ ПІДВИЩЕНО різного тилу податки. Тепер пале для авто коштують дорожче на 1 цент за галлон, а цигарки коштують дорожче на 5 центів — 50 центів пачка. Подорожчали й деякі інші товари.

У СТЕПТИ НЮ ДЖЕРЗІ ПІДВИЩЕНО різного тилу податки. Тепер пале для авто коштують дорожче на 1 цент за галлон, а цигарки коштують дорожче на 5 центів — 50 центів пачка. Подорожчали й деякі інші товари.

Учасник „Учорашньої Легенди“

(Пам'яті ред. Романа Пашківського)

Рідшають ради тих, які були свідками, а то й учасниками Великого Моменту, а щораз то численніше стають розкинуті під чужими зорями їх могили. Напередодні, коли мали даленіти консиці журавлів і надгатав зимовий вітер на наше Поділля, у канадській землі, спочув назавжди — Роман Пашківський. Поза лянковим газетним звідомленням не появились ні некрологи, ані спогадки про цю доволі маркантну фігуру колишнього Львова. Тому й незаймово навіть спізнєво подати важливі факти з його життя, був же він товаришем зброї, а згодом товаришем пера тих, хто несла прапор „Червоної Калнії“.

Батьки Романа Пашківського, Осип і Софія з Козловських походили зі знаних у Галичині священичьх родин. Дід його, Юліан був деканом у Золочівському повіті (в Олеську), а батько управителем школи в Борщеві, де народився Роман 28-го квітня 1897 року — саме перед 75-ти роками. Там же ходив до народної школи, а гімназію кінчав у Тернополі.

Стіхія Визвольних Змагань захопила молодого студента і він як старшина Української Галицької Армії ділився в її походах аж до столичного Києва. Там працював у державному будівництві при урядах Центральної Ради, Гетьманату й Директорії в Міністерстві шляхів і постачання. Разом із евакуйованим урядом після більшовицької окупації Києва в 1920 р. опинився в Проскуріві, де перебував тиф. Не відступаючи від своїх обов'язків при уряді гол. Отамана Симона Петлюри прибув до Польщі, а після ліквідації таборів інтернованих вернувся у рідні сторони.

У Тернополі знайшов працю в корабельній компанії, а переїхавши до Львова помагав тисячам наших емігрантів виїхати у вільний світ. Це був час його университетських студій і водночас початок його постійного співробітництва в різних редакціях українських львівських часописів: „Діло“, „Свобода“, „Зіс“, „Жорна“, в видавництвах „Червона Каліна“ й ін. Весела вдача, товаришські прикмети й громадський темперамент з'єднува-

ли йому симпатії й широкую популярність. У „Товаристві Українських письменників і журналістів ім. Івана Франка“ пост секретаря доручено ред. Романові Пашківському. Ім'я його загально було відомим у діяльності УНДА та видавництва Івана Тіхотара. На його „Рисунки малого Романа“ дожидали з нетерпінням читачі гумористичного журналу. Окрему сторінку його активності становить радіо. Українські аудіоприймачі радіолюбівців — це його поперське досягнення й творчі успіхи. На становищі керівника українського радіомовлення чудом переживав у Львові 1939-41 більшовицьку окупацію Львова. А далі — роки емігрантських таборів і виїзд до Канади.

Поселившись у Вінніпегу здобував прожиток тяжкою фізичною працею. Але й тоді не забував за українську княжку й друковане слово. Співпрацював у видавництвах Івана Тіхотара „Клуб Приятелів Української Книжки“, допомагав до газет, редактував принагідні видання. Був членом дирекції кредитової спілки „Карпатія“, під його редакцією виходив журнал „Самодопомога“, появилася ювілейна публікація в 25-річчя „Карпатія“.

Відано працював у католицьких організаціях, ставши зараз після приїзду до Канади членом Катедри св. Володимира й Ольги, а теж членом-основником церкви св. Йосифа. Він постійний учасник дискусійних вечорів БУК, при чому не занедбував інших українських установ і імпрез. Пильно допомагав збирати фонди на удержання одинокої української цілоденної школи св. Миколая, пізніше Непорочного Серця Марії у Вінніпегу.

Ученим тієї школи, своїм вучкам, Марії й Аллії Головинським, віддав час і труд останніх років для їхнього українського виховання. Про тяжкий час його трирічного параличу знали тільки дружина Стефанія і найближчі: 20-го серпня 1971 р. виросла ще одна „стріляча могила“ на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпегу, гріб старшини УГА — ред. Романа Пашківського. Ірина Книш

КОРОТКІ ВІСТКИ

ПРЕЗИДЕНТ АФРИКАНСЬКОЇ ГІНЕЇ СЕКУ Туре відмовився відати сусідній Гані тіло колишнього ганського президента Кваме Нкрумаха, який місяць тому помер у Ружуві на пістряку, а жив у Гвінеї як політичний емігрант. Секу Туре, близький приятель Нкрумаха, поставив за передумову видачі тіла Кваме Нкрумаха від привернення міністерських постів колишнім його міністрам.

НА ОКНАХ В ІЙОНІН НАСТАЛА поважна криза у зв'язку з переходом того острова під суверенну владу Японії. При цьому доларів, які дотепер були там ужитковим валютною, ба японські сині, спекулянти платять за доларя 360 синів замість 305 за офіційним курсом. Надзвичайно зросла доріжниця.

СТОЛІЦЯ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ ГАНОН ПЕРВОДИТЬ евакуацію своїх мешканців у сподіваний послесітх атак американського летуства. покищо воно не бомбардувало це самого міста, але вибухи американських бомбардувачів в місці. Суворо перестерігається, щоб на згук авіабомбих стрел усї втікали до протилежних скхоронич, але службовців різних установ і навіть кельнерки у ресторанах мусять ханати за ручні скоростріли й займати позиції у протилежній обороні.

ПОСАДНЬНЮ НЮ ЙОРКУ ДЖОН ЛІНДЗІ ВИДАВ розпорядження суворіше контролювати осіб, які перебувають на утриманні суспільної опіки, „велфари“, бо Нью Йорк має їх дедалі, то більше. Міський контролер А. Бім критикував Дж. Ліндзі за поблажливе ставлення до „велфаровців“, які могли б працювати, але не бажають, та за те, що місто недостатньо контролює таких осіб.

МИНУЛОГО СУБОТИ БУЛИ ОФІШНО ВІДКРИТІ всі пляжі в районі великого Нью Йорку: хто бажає, може вже купатися. Одночасно, керівник Бюра у справах пляжів попередив населення, що цього літа буде значно менше охоронців на берегах, бо не вистачає для них фондів, отже треба обережніше купатися.

У НЮ ЙОРКУ ЗАРЕШТУВАЛИ СЛУЖБОВЦЯ Суепільної опіки „велфери“ Геролда Лангстона за те, що він привласнив собі 42 000 доларів. Аферист оперував дуже зручно: він забів 74 справи на людей, яких добре знав, і їм виписував чеки допомоги на купівлю помешкань, одягу, на допомогу після пожежі тощо. Собі брав, і клієнтам трохи давав. Але поліції здалося трохи дивним те, що малий бюрократ купив собі „кадилляка“ за 10 000 дол. і купив своїй подрузі інше авто. Аферист уже сидить у тюрмі і чекає суду.

400-ЧЛЕННИЙ ЦК КОМПАРТИ СРСР ЗІБРАВСЯ під кінець минулого тижня, скликаний для вислухання доповідей Леоніда Брежнєва і Алексія Косигіна про причини відвідин президента Ніксона і пляни тих більшовицьких провідирів, про що вони думають переговорувати. Очевидно, ЦК служяно все затвердив. До Політбюра обрано ще одного члена, Бориса Пономарьова. „Правда“ в минулу п'ятницю знову принесла статтю про потребу „співісування“ з Америкою, покликавшись між іншим на Леніна, який перший поручав „співісувати“ з „буржуазними“ державами.

Ці чорти знають, що тут щось сталось, але може наше щастя буде нам вірне, як вони прийдуть на беріг дослідити — а зні залишилось скрити!

Гей там, Бульбо! Кажу тобі, Гасю, що відпшов геть! Якийсь місіонар, лікар, забув спроводитись туди! Хай тебе, Зербє, за те, що пошкодив наше радю!

діо! Щось принусило Будиля ралпом відійти туди! Тарзана, не хочу, щоб тебе знову зранили!

Тарзан, ч. 6738. Опріччинки не знають, що ім діяти

THESE DEVILS KNOW SOMETHING'S HAPPENING HERE, BUT OUR LUCK MAY HOLD-IF THEY COME ASHORE TO INVESTIGATE, WE'LL STAY HIDDEN!

HALOOOOO... THERE'S BULLY!

I TELL YOU, HASSU, HE'S GONE! SOME MISIONARY DOCTOR MUST HAVE BOGIE'D HIM! HET YOU SEE, FOR WRECKING OUR RADIO! SOMETHING MADE BULLYO MOVE OUT SUREPPY!

I DON'T WANT YOU HURT AGAIN, TARTAN!

ВІДИШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ГОЛУБЕЦЬ, член УНС Відд. 102 Б-на св. ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 16 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Пана, с. Пана, Україна. Став членом УНСОУ в 1932 році. Похорон відбувся 26 січня 1972 р. на цвинтарі Mount Peace, Mississauga, Ont., Canada.

Канада, померла 28-го січня 1972 р. на 72 р. ж. Нар. в Пана, померла, поє. Вереза, Україна. Став членом УНС в 1933 р. Похорон відбувся у сестру, похорон відбувся 26 січня 1972 р. на цвинтарі Mount Peace, Mississauga, Ont., Canada.

СТЕЛЛА ЧАПОВСЬКА — члена УНС Відд. 384 Т-на І. Франка в Клівленді, Огайо, померла 17 січня 1972 р. на 68 р. ж. Нар. в Клівленді, Огайо, і стала членом УНС в 1988 р. Похорон відбувся у сестру, похорон відбувся 20 грудня 1971 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Зінстаї, Огайо.

МИХАЙЛО ТЕРЛЕЩЕНКО, член УНС Відд. 140 В-на св. Михаїла в Зінстаї, Огайо, помер 17 грудня 1971 р. на 77 р. ж. Став членом УНСОУ в 1933 р. Похорон відбувся у сестру, похорон відбувся 20 грудня 1971 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Зінстаї, Огайо.

СТЕПАН РОГАН, член УНС Відд. 140 В-на св. Михаїла в Зінстаї, Огайо, помер 28-го січня 1972 р. на 79 р. ж. Став членом УНС в 1933 р. Похорон відбувся у сестру, похорон відбувся 22-го січня 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Зінстаї, Огайо.

ОЛЕКСАНДРА ПОЛТЧНА — члена УНС Відд. 432 Т-на Т. Шевченка в Торонто, Онт., Канада, померла 28-го січня 1972 р. на 74 р. ж. Нар. в с. Серпаніи Середній, Україна, і стала членом УНС в 1943 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 листопада 1971 р. на Holy Sepulchre Cemetery, Rochester, N.Y.

ГОЛОД ФРАНКО, член УНС Відд. 217 В-на св. Йосифа в Рочестері, Н. Й., помер 9 листопада 1971 р. на 78 р. ж. Нар. в с. Серпаніи Середній, Україна, і стала членом УНС в 1943 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 листопада 1971 р. на Holy Sepulchre Cemetery, Rochester, N.Y.

ІОСІП ГАРРІС, член УНС Відд. 315-ий в Рочестері, Н. Й., помер 30-го грудня 1971 р. на 62 р. ж. Нар. в Рочестері, Н. Й. і став членом УНС в 1953 р. Похорон відбувся у сестру Катерину, дочку Бевсері, похорон відбувся 3 січня 1972 р. на Holy Sepulchre Cemetery, Rochester, N.Y.

АННА ТВАРИН — члена УНС Відд. 109 Б-на св. Михаїла в Бенглейділе, Па., померла 29 грудня 1971 р. на 77 р. ж. Став членом УНС в 1918 р. Похорон відбувся у сестру 2 доньки: Марію і Стефанію, 2 синів: Івана і Стефана. Похорон відбувся 1 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Trinity National, Washington, Pa.

КАТЕРИНА ВЕРЕМЧУК — члена УНС Відд. 289 Т-на І. Франка в Бюфало, Н. Й., померла 21 грудня 1971 р. на 62 р. ж. Став членом УНС в 1962 р. Похорон відбувся у сестру Милошавку та внука. Похорон відбувся 24-го грудня 1971 р. на цвинтарі св. Андрія в Ванді Бруку, Н. Дж.

ІЛІЯ ВАХ, член УНС Відд. 45 в Бюфало, Н. Й., помер 15 листопада 1971 р. на 75 р. ж. Похорон відбувся у сестру Катерину і сина Івана. Похорон відбувся 19 листопада 1971 р. на цвинтарі Mt. Olivet, Kenmore, N.Y.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ПЕТРО РОГОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 7 Т-на Д. Катильони в МекАду, Па., помер 1 січня 1972 р. на 49 р. ж. Нар. в МекАду, Па. Похорон відбувся у сестру Катерину, 2 синів, доньку Стефану, брата й сестер. Похорон відбувся 5 січня 1972 р. на цвинтарі св. Марії в МекАду, Па.

ГЕЛЕН ПОДЕЛВОРНА — члена УНС Відд. 73 Т-на Т. Шевченка в Провіденсі, Р. Ая., померла 24 грудня 1971 р. на 72 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Похорон відбувся у сестру 2 синів Стефана і Едварда, 2 доньки, 6 внука та 7 праправнука. Похорон відбувся 23 грудня 1971 р. на Calvary Cemetery, Brockton, Mass.

АЛЬБІНА БОРЧУК, члена УНС Відд. 320 Б-на Пресв. Тройці в Балтімор, Мд., померла 15 грудня 1971 р. на 73 р. ж. Нар. в Буковині, і стала членом УНС в 1951 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і 2 праправнука. Похорон відбувся 18 грудня 1971 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Фріланді, Па.

ІЛІЯ ВАХ, член УНС Відд. 45 в Бюфало, Н. Й., помер 15 листопада 1971 р. на 75 р. ж. Похорон відбувся у сестру Катерину і сина Івана. Похорон відбувся 19 листопада 1971 р. на цвинтарі Mt. Olivet, Kenmore, N.Y.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

ІОСІП КУШЛИК — член УНС Відд. 367 Т-на Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 9 січня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Мюбана, пов. Кахувці, Україна. Став членом УНС в 1936 р. Похорон відбувся у сестру Катерину і родину, похорон відбувся 12 січня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulch